

ítróttur

Føroyski landsliðsvenjarin
Páll Guðlaugsson:

Landsliðið er ov lítið saman

»Høvdu vit havt betri møguleikar fyri at havt landsliðsspælararnar saman oftari, høvdu vit eisini verið betur fyri til ein slíkan dyst,« sigur Páll Guðlaugsson, landsliðsvenjari, ið filist á, at fleiri av teimum einstøku spælarunum ikki eru í nóg góðum formi, sum er

Hóast ikki kann roknast við, at tveir venjarar hjá tveimum liðum, ið hava spælt móti hvørjum øðrum hava nokur felags sjónarmið, so eru Páll Guðlaugsson og Ingi Bjørn Albertsson samdir um eitt: FC Valur spældi betur í fyrra hálvleiki og føroyska landsliðið betur í seinna. Men so fara teir í smálutunum hvør sin veg.

»Høvuðstrupulleikin hjá okkum er, at vit ikki nóg ofta hava landsliðshópin samlaðan,« sigur Páll Guðlaugsson. »Eg trúgvi, at tað rættasta hevði verið at ofra eitt sindur av pengum, so gjørligt var at keypa spælararnar friar frá arbeiði og øðrum, og so havt teir saman til interna venjing. Tað er bara nakað, ið neyðugt er at gera, skulu vit vera við í hesum stóru kappingunum og rokna við at rokka nokur úrslit.«

Annars heldur landsliðsvenjarin, at saknur var í fleiri av spælarunum, ið annars hava verið stamman á liðnum, so sum Tummas Eli, Allan og Mikkjal, ið av ymsum orsøkum ikki fingur verið við. Tummas Eli Hansen hevur fyrri stuttum verið lagdur undir skurð í øðrum fótinum, Allan Mørkøre er niðri á skúla og Mikkjal Danielsen var sjúk. »Tað er heilt givið saknur í hesum spælarunum, og við so nógvum nýggjum fólki á liðnum, sum í dag, kundi ein heldur ikki rokna við, at alt fór at hanga so væl saman, sum um liðið var meira samanspælt,« heldur Páll.

Hann hevur eisini kritikk at byta út og heldur, at tað líkast ongum, at menn fyrst eru í dysti friggjakvöld í eysturoyar-kappingini, fyri síðani at skula venja allan leygar- og gin og so at enda spæla ein dyst sunnudagin. »Tað

eru í hvussu er ikki tær røttu fyrirtreytirnar at arbeiða undir, tá vit skulu hava eitt landslið sett upp á beinini,« sigur hann. »Eitt vikuskifti við allari manningini saman gevur so øgiliga nógv meira, enn um vit hittast fleiri ferðir til stuttar samlingar við liðnum.«

Nakað annað, landsliðsvenjarin eisini filist á, er at spælararnir ikki hava fylgt nóg væl venjingar-

uppleggingum, teir hava at ganga eftir, tá talan er um ta venjing, einstøku spælararnir sjálvir skulu syrgja fyri at fáa. »Men nú hava vit so ein mánað, har rættast skal upp á tað, ið ikki er nóg gott enn, og so er bert at vóna, at menn vera ordiliga klárir, tá vit skulu spæla teir tjóandi dystirnar í HM-undankappingini.«

hj.

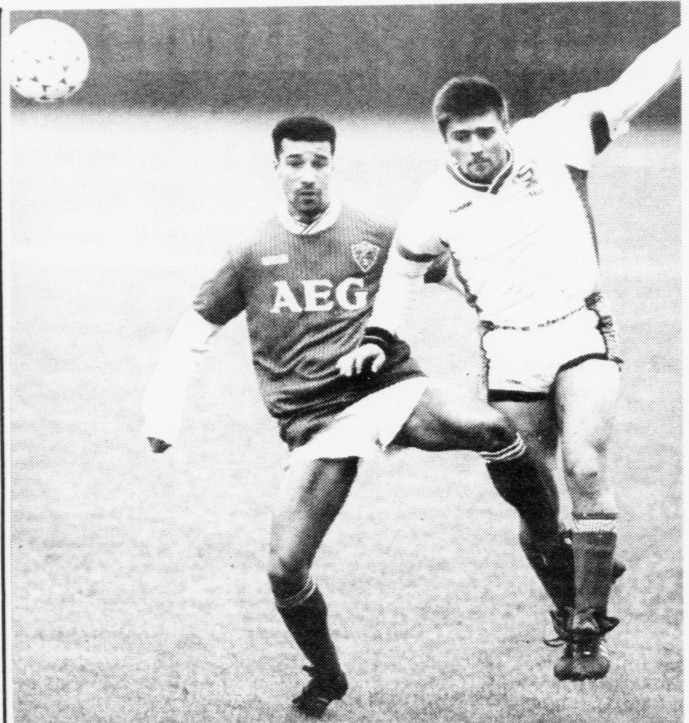
Petur Mohr, venjari hjá KÍ:

Vit fara at gera okkara besta

Venjarin hjá KÍ, Petur Mohr, hevði ikki tikið nakra endaliga avgerð um taktikkini í dystinum í kvöld móti FC Vali, tá Sosialurin tosaði við hann. »Um vit vilja spæla

ein undirhaldandi dyst, skulu vit leggja ein taktikk, og um vit skulu satsa upp á at fáa eitt heiðurligt úrslit og tapa sum minst, skulu vit leggja ein annan taktikk.

Hvat av hesum eg velji til dystin, veit eg ikki ordiliga enn,« segði hann seint sunnukvöldið. »Men tá landsliðið tapir 0-3, so er alt undir 0-5 ella 0-6 gott fyri okkum.«

Mynd: Absalon Hansen

Anthony Karl Gregory:

Eg eri vælnøgður

Maðurin, ið føroyska landsliðsvenjarin av royndum átti at ansa serliga væl eftir í dystinum sunnudagin, var uttan iva álops-spissurin Anthony Karl Gregory, ið eisini á is-

landska landsliðnum er fremsti maður. Men ikki varð ansað nógv væl eftir, og eins og í 1990, tá Føroyar og Ísland spældu í Gundadali, slapp 25 ára gamli framherjin aftur hesaferð at seta hol á is-

landsku málskjótingina. »Jú, eg kann ikki annað enn lata væl at at spæla móti føroyingum,« sigur hann. »Tvær ferðir havi eg staðið yvir av føroysku

verjuni, og har havi eg nú fingið trý mál burtúr, so eg kann ikki annað enn vera vælnøgður.«

Hesaferð slapp hann í 25. min. at seta høvðið undir bóltin og lyfta hann upp um Kaj Leo Johanne- sen í føroyska málið. Í Gundadali fyri skjótt tveimum árum síðani fekk hann tvey mál, og tá var eisini annað við høvdi- num.

Tann 25 ára gamli myrkleiddi íslendingurin er ein av allar vandamikl- astu spælarunum, íslend- ingar eiga, men kortini fekk hann ikki so nógv burtur úr í landskapping-

ini har yvir í fjør. »Eg fekk bert fimm mál við FC Vali í fjør, hóast eg gjarna plagi at fáa fleiri. Men í fjør lá eg mitt í kappingar- árinum sjúkur í hálvan- annan mánað, so eg misti næstan helvtina av dyst- unum,« greiðir hann sjálv- ur frá. »Men nú haldi eg, at formurin er komin aft- ur, og bæði við FC Vali og íslenska landsliðnum fari eg at royna at fáa so nógv mál sum gjørligt. Tað er jú tað, sum er mín upp- gáva, tá eg spæli sum álopsspælar ið liðnum.«

hj.

Petur Mohr sigur, at hann hevði væntað at sæð eitt íslenskt lið, ið var meira mannað við stórum og kropssterkum spælar- um, men at hann varð ikki sørt bilsin, tá hann fann útav, at so var ikki. »Ís- lendingarnir vóru fyri tað mesta ungir og góðir spæ- larar, ið serliga imponer- áðu við sera stórum bólt- tryggleika, ið eftir mínum tykki var ein hin størsti munurin á teimum og fø- oyska landsliðnum. Teir eru eisini langt framman fyri okkum fysiskt, so hvussu vit fara at bera okkum at, tá vit ikki koma

at hava tveir av teimum kropssterkastu monnun- um við í dystinum, veit eg ikki,« sigur KÍ-venjarin og sipar til, at brøðurnir Kurt og Allan ikki eru við.

Tá teir báðir ikki eru við, heldur Petur Mohr, at KÍ-liðið man vera eitt tað lættasta kropsligt, og tað ger tað ikki lættari at skula leggja taktikkini: »Men vit fara so í øllum førum inn og gera okkara besta móti íslendingun- um, hóast teir sum sagt eru í nógv betri formi enn vit í løtuni.«

hj.